

NARODOWA ŻAŁOBA

Zginął Prezydent. Zginął ostatni Prezydent na Uchodźctwie. Zginęli duchowni, ministrowie, dowódcy wojskowi, szefowie najwyższych urzędów w Państwie, parlamentarzyści. Zginęli wybitni Polacy, którzy pojechali uczcić pamięć Pomordowanych w Katyńskim ludobójstwie. Zatrzymaliśmy się wszyscy w życiowym pędzie, zaskoczeni tym, co się stało w lesie pod Smoleńskiem. Siostra śmierć wyrwała nasz naród z objęć domowej, przedwyborczej kłótni, może po to, by przypomnieć o tym, co dla człowieka najważniejsze. Przeżywamy czas Zmartwychwstania Pańskiego, niedzielę Miłosierdzia. Chrystus zmartwychwstały mówi nam o życiu, które trwa zawsze i nie przemija. Życie naszych Sióstr i Braci ze smoleńskiego lasu także nie przeminęło. Módlmy się za nich, by wzięci nagle, z samego środka politycznego sporu, odnaleźli pokój i miłość w Bogu. Módlmy się też za nas, za nasz naród, o odzyskanie ducha prawdziwej solidarności, mocniejszej od różnic i podziałów.

Apel o solidarną modlitwę

Poruszeni wraz z całym polskim Narodem tragedią, która wydarzyła się pod Smoleńskiem, śmiercią Prezydenta Rzeczypospolitej, wielu przedstawicieli polskiego Parlamentu, duchowieństwa z Biskupem Polowym, wybitnych Synów i Córek naszego Narodu, wzywamy wszystkich kapłanów zakonnych o jak najszybsze odprawienie Eucharystii w intencji ofiar katastrofy, a także w intencji Polski. Prosimy także o zorganizowanie modlitw w tych intencjach w kościołach zakonnych i kształtowanie ducha solidarności w naszym społeczeństwie po tej straszliwej tragedii.

Żadne słowa nie oddadzą bólu, osłupienia, dramatu tych godzin. Trzeba je zamknąć w modlitwie i trwaniu przed Bogiem. Jakaś tragiczna kłama łączy dzisiejszą katastrofę z ludobójstwem Katyńskim sprzed siedemdziesięciu laty. Wobec wymowy tych faktów postawa zgiętych kolan wydaje się być jedyną, prawdziwie ludzką odpowiedzią. Polecamy ofiary Ojcu Niebieskiemu w przeddzień święta Miłosierdzia Bożego.

Ks. Tomasz Sielicki Ochr, Przewodniczący KWPZM,
O. Kazimierz Malinowski OFMConv, Sekretarz Generalny KWPZM

Prowincjał pijarów o śmierci O. Józefa Jońca SP

Czcigodni Księża, pragnę poinformować, iż wśród gości zaproszonych do udziału w delegacji prezydenckiej na pokład samolotu był pijar, prezes Stowarzyszenia Parafiada im. św. Józefa Kalasancjusza, o. Józef Joniec. Włączenie o. Józefa do oficjalnej delegacji na uroczystości w Katyniu było wyrazem uznania dla działalności naszego Współbrata, i kierowanego przez niego Stowarzyszenia, służącej podtrzymywaniu pamięci o tragedii katyńskiej, m.in. przez realizację w szkołach i parafiach całej Polski programu edukacyjnego "Ocalić od zapomnienia". Dzisiaj przychodzi nam ocalać od zapomnienia nieodżałowaną, niezwykle pogodną i dynamiczną w działaniu postać o. Józefa Jońca. Uprzejmie proszę o modlitwę

O. Józef Tarnawski SP, Prowincjał

Kondolencje dla Narodu Polskiego

Pan Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski
Kancelaria Prezydenta RP
Krakowskie Przedmieście 46/48 WARSZAWA

Poruszeni do głębi narodową tragedią, jaką stała się katastrofa samolotu pod Smoleńskiem, w której zginął Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Pan Lech Kaczyński wraz z Małżonką, były Prezydent Rzeczypospolitej Pan Ryszard Kaczorowski, szefowie najwyższych urzędów państwowych, ministrowie, parlamentarzyści, duchowni, wojskowi, Córki i Synowie naszego Narodu, udający się na uroczystości 70-lecia ludobójstwa w Katyniu, pragniemy złożyć w imieniu polskich zakonników nasze kondolencje całemu Narodowi Polskiemu na ręce Pana Marszałka, sprawującego obecnie obowiązki Głowy Państwa.

Solidarni w modlitwie za ofiary tej tragedii, ufni jednak w moc Zmartwychwstałego Chrystusa, prosimy o życie wieczne dla Tych, co zginęli. Modlimy się też za nasz Naród, by w tej historycznej chwili próby, na nowo się zjednoczył wokół wartości, których symbolami w naszych dziejach stali się papież Jan Paweł II i ruch „Solidarność” początków lat 80-tych.

Ks. Tomasz Sielicki Ochr, Przewodniczący KWPZM
O. Kazimierz Malinowski OFMConv, Sekretarz Generalny KWPZM

Osoby konsekrowane solidarne z Ojcem Świętym

8 kwietnia na ręce Jego Świątobliwości Benedykta XVI został skierowany list przewodniczących trzech Konferencji życia konsekrowanego w Polsce: S. Weroniki Sowulewskiej, S. Danuty Wróbel i Ks. Tomasza Sielickiego. List został napisany w związku ze zbliżającą się piątą rocznicą pontyfikatu Benedykta XVI, ale w swej treści odnosi się do bieżących wydarzeń w życiu Kościoła, a szczególnie do ostatnich ataków na papieża i jego bliskich współpracowników. Oto treść listu przełożonych zakonnych:

Umiłowany Ojciec Święty,

Osoby konsekrowane w Polsce wielokrotnie wyrażały swoją bliskość i wspólnotę modlitewną od pierwszych dni pontyfikatu Waszej Świątobliwości. Ze szczególną wdzięcznością wspominamy spotkanie Ojca Świętego z nami w czerwcu 2006 roku na Jasnej Górze, podczas pielgrzymki do Polski oraz przesłanie, które wówczas usłyszeliśmy. Gdy zbliża się piąta rocznica inauguracji posługi pasterskiej dla całego Kościoła powszechnego pragniemy przesłać Waszej Świątobliwości nasze najlepsze życzenia, podziękować za nauczanie i wszelkie działania mające na celu umocnienie misji Kościoła, oraz wyrazić swoją solidarność w związku z ostatnimi wydarzeniami.

Z wielkim bólem przyjmujemy bowiem informacje o kolejnych atakach na Waszą Świątobliwość, a także - szerzej - na sakrament kapłaństwa w kontekście oskarżeń kierowanym przeciw duchownym niektórych krajach o przestępstwa na tle seksualnym przeciwko nieletnim. Zdajemy sobie sprawę, że nawet pojedyncze nadużycia w tym zakresie są źródłem cierpienia i podobnie jak wszyscy chrześcijanie jesteśmy boleśnie poruszeni informacjami o nich. Błagamy też Boga Wszchemmogącego, by w swym miłosierdziu ukoił cierpienie prawdziwych ofiar tych przestępstw, był ich umocnieniem i Boskim Lekarzem.

Pożałowania godne nadużycia niektórych przedstawicieli duchowieństwa stały się powodem bezprzykładnego i nasilającego się od dłuższego czasu ataku mediów i środowisk liberalnych na cały Kościół katolicki. Ich prawdziwym celem jest zniszczenie zaufania społecznego do Kościoła, do jego nauczania, do kapłanów i osób konsekrowanych oraz

zakwestionowanie i postawienie w stan podejrzania wielowiekowej posługi wielkiej rzeszy osób i tak licznych instytucji katolickich w zakresie wychowania i formacji młodych ludzi. W ostatnich tygodniach ten skoordynowany i brutalny atak dotyka osobiście Waszą Świątobliwość i Jego bliskich Współpracowników. Przez mnożenie opartych na fałszywych lub wątpliwych podstawach oskarżeń próbuje się zasugerować, a nawet wprost wmówić społeczeństwu w wymiarze globalnym, iż najwyżsi przedstawiciele Kościoła poprzez bierność, a nawet ukrywanie niektórych przestępstw stali się niejako współodpowiedzialni za ich dokonanie.

Znając osobiste wieloletnie zaangażowanie Waszej Świątobliwości w przezwyciężenie skutków tych nadużyć i sprawiedliwe ukaranie winnych, jesteśmy tym boleśniej ugodzeni siłą ostatnich ataków szczególnie, iż wywodzą się ze środowisk, które przyczyniły się bezpośrednio do szerzenia relatywizmu i permissywizmu w zakresie etyki seksualnej.

Nie dysponujemy środkami, które we współczesnym świecie uchodzą za potężne i skuteczne. Nie mamy możliwości przeciwstawić się wprost fali medialnych ataków i pomówień. Jako Córki i Synowie

Kościola deklarujemy naszą wytrwałą modlitwę i osobistą ofiarę w intencji Waszej Świątobliwości a także całej katolickiej Wspólnoty.

Wierzmy głęboko, że Chrystus Zmartwychwstały jest z nami, a skutki ostatnich ataków nie osłabią mocy Jego Przesłania i ewangelicznej misji Kościoła we współczesnym świecie. Z pokorą modlimy się też za sprawców przestępstw i nadużyć - które tak zraniły Kościół - by widoczne dziś skutki zła, doprowadziły ich do prawdziwej pokuty i nawrócenia.

Z synowskim oddaniem i prośbą o papieskie błogosławieństwo,

S. Danuta Wróbel
Przewodnicząca Konferencji Wyższych
Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń
Zakonnych w Polsce

S. Weronika Sowulewska
Przewodnicząca Konferencji Żeńskich
Klasztorów Kontemplacyjnych w Polsce

Ks. Tomasz Sielicki SChr
Przewodniczący Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce

Modlitwa za ofiary Katynia i Smoleńska na Jasnej Górze

Msza św. w intencji tragicznie zmarłego prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i wszystkich ofiar tragedii pod Smoleńskiem odbyła się dziś, tj. 11 kwietnia na Jasnej Górze w ramach obchodów 20. Pielgrzymki Rodzin Katyńskich.

„Pojechali pokłonić się zmarłym, tam na cmentarzach, po to, żeby tam stracić życie. To okrutne, to straszne przeżycie” – z trudem mówi pani Jadwiga Kost.

„Ja podwójnie przeżywam, bo ja 7 kwietnia byłam w Katyniu z tą pielgrzymką, w której uczestniczył premier Tusk. Tam nas było 26 osób z Rodzin Katyńskich, lecieliśmy tym samym samolotem, który teraz się rozbił – wspomina Ewa Bojanowska, córka rozstrzelanego porucznika Szymona Bojanowskiego, Rodzina Katyńska Katowice - I myśmy od początku śledzili wczorajszą transmisję, ponieważ po prostu byliśmy bardzo żywo zainteresowani, i w momencie, kiedy te informacje powoli docierały, to człowiek przeżywał straszny szok, straszne przerażenie, wręcz nie chciało się wierzyć, że to się stało naprawdę. Dziś modlimy się za dusze tych wszystkich, którzy odeszli w tak gwałtowny sposób. Widzimy ich wszystkich żywych, pamiętamy, i będziemy się modlić za ich dusze, za to, żeby ta śmierć nie była daremna”. (...).

„Jestem córką kapitana Wacława Wolińskiego, i siostrzenicą kapitana Franciszka Burskiego, którzy byli jeńcami w Starobielsku i są pogrzebani w Charkowie – mówi Anna Maria Wolińska Rodzina Katyńska Warszawa, a wspominając wczorajsze wydarzenia dodaje - Byłam absolutnie przerażona, że do czegoś takiego mogło dojść, i to właśnie z tej okazji, i to właśnie w tym miejscu. Ale przypomniałam sobie nauczanie Jana Pawła II do Rodzin Katyńskich, że z tego żniwa śmierci, tamtych śmierci i tej śmierci ostatniej musi się wyłonić dobro, i już wiele dobra się wyłoniło”.

Eucharystii odprawionej o godz. 11.00 w Kaplicy Matki Bożej przewodniczył ks. Franciszek Dylus, kapelan Rodzin Katyńskich Ziemi Częstochowskiej, a koncelebrowało kilkunastu ojców paulinów na czele z generałem Zakonu o. Izydorem Matuszewskim.

„Trzeba i nam z wiarą spojrzeć i przyjąć, i uwierzyć, że rany tych z Katynia, Miednoje Charkowa, Bykowni i tylu innych miejsc każni są dla nich i dla nas również ranami chwalebnyymi, i takimi pozostaną w historii, bo są ceną wierności ich męstwa, ceną

zapłaconą za ich święte credo, streszczające się zaledwie w trzech słowach: Bóg, Honor – co znaczyło dla nich sumienie - i Ojczyzna - mówił ks. Franciszek Dylus - I choć zostali uśmierceni, zwyciężyli duchem, są chlubą i chwałą naszego narodu, mimo całego tragizmu, jaki towarzyszył ich śmierci. (...)

Ostatnia też podróż Prezydenta ze swoją świtą służyła tej prawdzie, to oni chcieli oddać powinny hołd w imieniu całego narodu, tej ich wielkiej ofierze. Chcieli się pojawić z sercem pełnym wdzięczności, hołdu i modlitwy na tym polskim 'Castrum doloris', na tym szczególnym miejscu na cmentarzu katyńskim”.

„Nie dojechali na spotkanie z grobami, z mogiłami tych, co polegli, zostali zamordowani w Katyniu, ale w Chrystusie Zmartwychwstałym mamy nadzieję, że spotkali się z nimi w innym wymiarze świata, tam po drugiej stronie życia, gdzie teraz sięgają tylko oczy wiary i sięgają moce ducha – podsumował kaznodzieja – Nam zaś pozostawiają to ważne przesłanie wierności, wierności dziedzictwu, tak dziś nieraz marnotrawionemu (...) Uczmy się kochać ludzi, uczmy się szanować wartości, uczmy się szanować autorytety, uczmy się, więc u Stolicy Mądrości wyciągnięcia na każdy dzień najgłębszych wniosków z tego, co dziś przeżywamy, i co czynimy przedmiotem naszej modlitwy”.

Za: www.jasnagora.com

40. rocznica sakry biskupiej ks. bp Albina Małysiaka CM

5 kwietnia 1970 metropolita krakowski, ks. kardynał Karol Wojtyła (Jan Paweł II pp) udzielił sakry biskupiej ks. Albinowi Małysiakowi CM. Nominację na biskupstwo tytularne Beatii proboszcz parafii NMP z Lourdes w Krakowie otrzymał 14 stycznia 1970 od papieża Pawła VI. Przez lata posługi biskupiej był wikariuszem generalnym archidiecezji krakowskiej, w Kurii Metropolitalnej nadzorował wydziały katechetyczny, zakonny i gospodarczy.

Zgodnie z Prawem Kanonicznym przeszedł na emeryturę w 1993. Od 2007 jest najstarszym żyjącym biskupem w Episkopacie Polski (w czerwcu obchodził będzie 93 urodziny).

Z okazji 40-lecia posługi biskupiej Telewizja Kraków pokaże w drugiej połowie kwietnia fabularyzowany film dokumenty poświęcony ks. Albinowi Małysiakowi, pt. „Z wiarą na głęboką wodę”. Zdjęcia do filmu produkowanego przez Telewizję Kraków zakończyły się pod koniec marca. (...)

Kulminacja obchodów rocznicowych będzie miała miejsce w dniach 17-18 kwietnia 2010 r. Dwudniowe obchody organizuje Śródmiejski Ośrodek Kultury w Krakowie przy współudziale Duszpasterstwa Artystów reprezentowanego przez ks. Infułata Jerzego Bryłę oraz Fundacja Pomocy Artystom Polskim CZARDASZ.

17 kwietnia br., w Katedrze Wawelskiej o godz. 17:30 zostanie odprawiona uroczysta jubileuszowa Msza św., natomiast 18 kwietnia w Teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie o godzinie 17:00 odbędzie się uroczysta gala. Koncert poprowadzą Krzysztof Globisz oraz Tomasz Schimscheiner, wystąpi Reprezentacyjny Zespół Wojska Polskiego. Honorowy patronat objęli: Wojewoda Małopolski Stanisław Kracik, Marszałek Województwa Małopolskiego Marek Nawara. Gospodarzem jubileuszu jest kardynał Stanisław Dziwisz. Za: www.misjonarze.org

Chrystusowcy: Rozpoczęcie obrad Kapituły Krajowej w Poznaniu

W Domu Głównym Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu 7 kwietnia rozpoczęła się VII Kapituła prowincjalna części Towarzystwa obejmującej Polskę. Tematem kapituły jest „Aktualność misji i jakość posługi Towarzystwa Chrystusowego w prowincji w kontekście Roku Kapłańskiego”. W spotkaniu biorą udział: zarząd zgromadzenia, radni generalni oraz współbracia pracujący w Polsce wybrani jako delegaci. Kapituła potrwa do 9 kwietnia.

Za: www.chrystusowcy.pl

Warszawscy i krakowscy salezjanie na kapitułach

W Lutomierniku koło Łodzi salezjanie inspektorii warszawskiej rozpoczęli Kapitułę inspektorialną, która wyznaczy najważniejsze kierunki działania w ramach ich pracy wychowawczo-duszpasterskiej.

Kapituła inspektorialna jest kontynuacją na szczeblu lokalnym 26. Kapituły Generalnej Salezjanów (...) Obrady rozpoczęła msza św. pod przewodnictwem ks. inspektora Sławomira Łubiana. Bierze w nich udział 66 salezjanów: radcy inspektorialni, dyrektorzy i delegaci wspólnot oraz delegaci inspektorii. Oficjalnego otwarcia kapituły dokonał jej kierownik ks. Krzysztof Jakubowski. Uczestniczyły w nim także siostry salezjanki, salezjanie świeccy oraz młodzież.

Kapituła inspektorialna jest drugim etapem refleksji na formę duszpasterstwa salezjanów w centralnej i północno-wschodniej Polsce w najbliższym trzyleciu. Na przełomie roku poszczególne wspólnoty wybrały swoje priorytety. Dotyczą one przede wszystkim podniesienia poziomu oddziaływania wychowawczo-duszpasterskiego wśród młodzieży oraz odnowienia życia charyzmatem samych salezjanów. Z przygotowanego przez wspólnoty lokalne materiału kapitulni wybiorą główne kierunki, które będą obowiązujące dla całej inspektorii. (...) Za: www.salezjanie.pl.

Również krakowscy salezjanie odbywają swoją kapitułę. Jest ona spotkaniem braterskim delegatów z całej naszej inspektorii - takimi słowami ks. Inspektor Marek Chrzan otworzył jej obrady. "Głosić Jezusa Chrystusa z sercem księdza

Bosko", to hasło które od 6 do 10 kwietnia gromadzi 51 delegatów z naszej inspektorii. „Widzimy dzisiaj konieczność ewangelizacji. Aby ona mogła się dokonać trzeba poświęcić czas na bycie z Jezusem, odnowienie więzi, aby lepiej poznawać Jezusem i aby móc Go głosić”, powiedział ks. inspektor.

Podczas kapituły powinna dokonać się w nas odnowa charyzmatyczna, odnowa naszej tożsamości bycia wychowawcami konsekrowanymi – czyli bycie znakami obecności Boga wśród młodzieży zwłaszcza opuszczonej i ubogiej (dawać więcej tym, którzy otrzymali mniej – mówił ks. Pascual Chavez V).(...) Za: www.sdb.org.pl

Kapituła Prowincjalna Misjonarzy Świętej Rodziny

W dniach 12-16 kwietnia 2010 r. w Bąblinie k. Poznania odbędzie się Kapituła Prowincjalna Polskiej Prowincji Zgromadzenia Misjonarzy Świętej Rodziny pod hasłem: Misjonarz Świętej Rodziny świadkiem Miłości Chrystusa. Kapituła Prowincjalna gościć będzie Przełożonego Generalnego Misjonarzy Świętej Rodziny - Ks. Edmunda Michalskiego MSF oraz jego Asystenta - Ks. Santiago Fernandez del Campo.

W trakcie obrad Kapituły omówione zostaną bieżące sprawy Polskiej Prowincji MSF oraz wybrany zostanie nowy Zarząd Prowincjalny Polskiej Prowincji Zgromadzenia Misjonarzy Świętej Rodziny. Ks. Bogdan Mikruta MSF

Wręczenie Nagrody Polonijnej KUL Towarzystwu Chrystusowemu

Tegoroczną Nagrodę Polonijną im. Ireny i Franciszka Skowyrów Instytut Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego przyznał Towarzystwu Chrystusowemu dla Polonii Zagranicznej. Wręczenie nagrody odbyło się 24 marca w Lublinie. Nagrodę w

imieniu zgromadzenia odebrał przełożony generalny ks. Tomasz Sielicki. Obecni byli także inni chrystusowcy: ks. prof. Bernard Kołodziej TChr i ks. Wiesław Wójcik TChr, dyrektor IDE. Wcześniej nagrodę tę otrzymali już dwaj chrystusowcy: ks. Józef Bakalarz i ks. Bernard Kołodziej.

Laudację wygłosił prof. KUL dr hab. Tomasz Panfil, dyrektor Instytutu Polonijnego KUL zaznaczając szczególną rolę, jaką od lat odgrywa Towarzystwo Chrystusowe ogarniając troską duszpasterską Polonię w 20 krajach świata. Ks. Generał przedstawił w swoim przemówieniu charakter działalności Towarzystwa Chrystusowego i aktualne zadania podejmowane zwłaszcza w Europie wobec najmłodszej emigracji.

Wręczeniu nagrody towarzyszyła II Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Emigracja polska wczoraj i dziś. Duszpasterstwo polonijne” zorganizowana przez Instytut Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym przy Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II w Lublinie. O sytuacji Polaków na emigracji referaty przedstawili m.in.: ks. dr hab. Dominik Zamiatła CMF, o. dr Marian Brudzisz CSsR, o. dr Szczepan T. Praškiewicz OCD i o. dr Sławomir Brzozecki OP Za: www.tchr.org

Wiadomości zagraniczne

Wielkanoc u Eskimosów

Polscy misjonarze przeżywali święta wielkanocne w najodleglejszych miejscach kuli ziemskiej. Za północnym kołem podbiegunowym, na lodowej pustyni wśród Eskimosów pracują oblaci. Kanadyjska diecezja Churchill-Hudson Bay jest jedną z największych i najstabilniej zaludnionych na świecie. Na niemal 2 milionach kilometrów kwadratowych północnych krańców Ziemi, czyli na powierzchni ponad sześciokrotnie większej od Polski, żyje niecałe 30 tys. ludzi.

W diecezji tej nie jest odprawiana Wielkoczwartkowa Msza Krzyżma, gdyż ze

względów praktycznych jest niemożliwe, aby biskup spotkał się w tym dniu ze swymi rozproszonymi kapłanami. Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej pracujący w tej diecezji mieszkają wśród Eskimosów w osadach rozrzuconych na całym terenie tej lodowej pustyni.

Eskimosi są ludem głęboko wierzącym, łączącym wiarę ze swym codziennym życiem. Bardzo ważne dla nich są symbole, dlatego nie może zabraknąć umywania nóg w Wielki Czwartek, a nabożeństwo wielkopiątkowe musi się zacząć o 3 po południu, czyli dokładnie w

godzinie, kiedy Pan Jezus umarł na krzyżu.

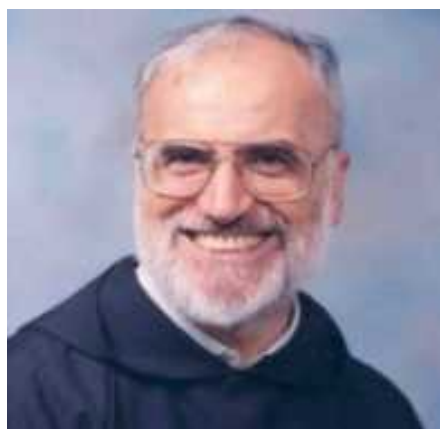
Wigilia Paschalna zaczyna się zapaleniem tradycyjnej eskimoskiej lampy z kamienia, do której używa się tłuszczu z fok i lub wieloryba. Za to w Niedzielę Wielkanocną po porannej Mszy zaczynają się tradycyjne gry, w których uczestniczą wszyscy mieszkańcy osady. Do gier tych należą budowa igloo, wyścig skuterami śnieżnymi, robienie przerebła w lodzie grubym na dwa metry i wiele innych. W przeciwieństwie do świąt Bożego Narodzenia, gdzie większość zabaw musi odbyć się we wspólnotowej świetlicy z powodu ciemności i zimna. Teraz wszystkie gry mogą odbyć się na świeżym powietrzu, przy bardzo silnym tutaj o tej porze słońcu i przyjemnej wiosennej temperaturze 20 stopni – relacjonuje polski misjonarz pracujący wśród Eskimosów, o. Daniel Szwarz OMI.

Za: www.oblaci.pl.

O. Cantalamessa przeprasza za Wielkopiątkowe nieporozumienie

„Jeśli wbrew moim intencjom uraziłem uczucia Żydów i ofiar pedofilii, wyrażam szczerą ubolewanie i proszę o wybaczenie, zapewnijając o mej solidarności z jednymi i drugimi” – oświadczył o. Raniero Cantalamessa. W ten sposób w wywiadzie dla dzisiejszego wydania Corriere della Sera odniósł się on do gwałtownych reakcji niektórych środowisk żydowskich na jego kazanie w czasie Liturgii Męki Pańskiej w Bazylice św. Piotra. Papieski kaznodzieja zacytował wówczas list od zaprzyjaźnionego Żyda, który zapewniał o swojej i wielu innych współwyznawców solidarności z Papieżem i Kościołem, w chwili, gdy jest on atakowany ze wszystkich stron.

„Posługiwanie się stereotypami i przechodzenie od odpowiedzialności osobistej do zbiorowej przypomina mi najhulaniejsze aspekty antysemityzmu” – napisał cytowany w kazaniu żydowski przyjaciel o. Cantalamessa.

To ostatnie zdanie wzbudziło gwałtowne reakcje w niektórych środowiskach żydowskich. Gdybym wiedział, że wywoła to taką polemikę, na pewno bym tego nie

zacytował – mówi dziś papieski kaznodzieja. W wywiadzie dla mediolańskiego dziennika zapewnia o szczerzej przyjaźni ze światem żydowskim, którą dobrze znają – jak stwierdził – przynajmniej włoscy Żydzi. O jego filosemickim nastawieniu ma również świadczyć wielkopiątkowe kazanie w Watykanie z 1998 r., które w całości poświęcił historycznej genezie chrześcijańskiego antysemityzmu. Odbiło się ono szerokim echem również w czasopiśmie żydowskim – przypomina o. Raniero Cantalamessa.

Hiszpania: Tydzień Życia Zakonnego

Dom dla wszystkich. Wspólnota, misja i mieszkanie – pod takim hasłem w Madrycie trwa 39. Krajowy Tydzień Życia Zakonnego. Został on zorganizowany przez klaretyński Instytut Teologiczny Życia Zakonnego (www.itvr.org). W historii biblijnej Bóg posłużył się „poszerzoną rodziną”, aby przekazać światu Ewangelię o swojej miłości. Nowy Testament nazywał taką rodzinę oikos, oikia. Życie zakonne jest także poszerzoną rodziną, co widać od razu w każdej wspólnotce. „Bóg umieścił nas strategicznie, aby przekazywać wspaniałą treść Bożego pragnienia: uczynić z ziemi dom (oikos) dla wszystkich” – mówią organizatorzy Krajowego Tygodnia Życia Zakonnego. Wokół tego zagadnienia obracają się konferencje, dyskusje panelowe i świadectwa. W spotkaniu biorą udział osoby zakonne z kraju i zza granicy, w tym m. in. przedstawiciele Claretianum z Rzymu i Azji.

Jest to najważniejsze doroczne wydarzenie dla hiszpańskiego życia zakonnego. Od 39 lat „inspiruje ono drogi życia konsekrowanego” w Hiszpanii i w wielu miejscach Ameryki Łacińskiej – powiedział przewodniczący CONFER, o. Elías Royón SJ. 39. Krajowy Tydzień Życia Zakonnego zakończy się 10 kwietnia. M. Raczkiewicz CSsR, Madryt

Za: Radio watykańskie

Kapucyńska kapituła na Ukrainie

W Starokonstantynowie na Ukrainie, w klasztorze Braci Mniejszych Kapucynów w dniach od 6 do 9 kwietnia 2010 r. odbyła się Trzecia Zwyczajna Kapituła Wiceprovincji Ukrainy i Rosji. Kapituła wybrała na kolejne 3 lata nowego Ministra Wiceprovincjalnego, którym został br. Grzegorz Romanowicz, oraz dwóch radnych: br. Leonid Michalec i br. Zbigniew Sawczuk.

Kapitułę przewodził Minister Provincjalny Krakowskiej Provincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - br. Jacek Waligóra OFMCap. W kapitule wzięli udział prawie wszyscy bracia Wiceprovincji Ukrainy i Rosji (uczestniczyło 35 braci). Obecni byli również bracia z wiceprovincji

na ślubach czasowych przysłuchujący się kapitule oraz zaproszeni goście: br. Krzysztof Orzadowicz – kustosz Bułgarii oraz br. Paweł Teperski – Public relations Kapucynów. (...)

Warto wspomnieć o bardzo dużym zaangażowaniu w pracę ewangelizacyjną braci na Ukrainie i w Rosji. Bracia starają się prowadzić parafie w duchu Soboru Watykańskiego II, gdzie parafia jest wspólnotą wspólnot, prowadzą szkoły nowej ewangelizacji, oddziałują również przez media realizując programy dla dzieci i wydając prasę katolicką, prowadzą pielgrzymki i twórczo animują działanie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, posługują rozlicznym wspólnotom – grupom Odnowy w Duchu świętym, Drodze Neokatechumenalnej oraz innym. W ostatnim czasie tematem poruszonym przez media, który ujrzał na światło dzienne, a był związany z Kapucynami na Ukrainie, była kwestia działań ze strony braci, w celu odzyskania Kościoła w Dniepropietrowsku, co z Bożą pomocą zakończyło się pozytywnie – świątynia została oddana Kościołowi.

Historia Na Ukrainie Bracia Mniejsi Kapucyni są obecni od 1709 roku, kiedy to pierwsi bracia przybyli na stałe do Lwowa. Burzliwe wydarzenia na przestrzeni niemal 300 lat niejednokrotnie nie sprzyjały życiu i działalności braci, jednakże wbrew wszelkim niebezpieczeństwom kapucyni nieustannie powracali na te tereny. W 1988 roku pojawiła się kolejna możliwość wznowienia obecności i działalności na Ukrainie. Wkrótce przybyli na Ukrainę bracia z Krakowskiej Provincji Kapucynów. W roku 1996 powstała kustodia, zaś w roku 2007 Wiceprovincja.

Wiceprovincja Ukrainy i Rosji obejmuje 7 placówek: Ukraina – Dnieprodzierżyńsk (3 braci), Dniepropietrowsk (4), Kijów (5), Krasilów (4), Starokonstantynów (5) i Winnica (5), Rosja – Woroneż (3). Ilość braci przynależąca do Wiceprovincji – 40: 1 – biskup, 25 – kapłani, bracia niekapłani – 6, klerycy – 6, junioryści – 2, nowicjusze – 1, postulanci PL – 1, postulanci UA – 2. Wiceprovincja Ukrainy i Rosji przynależy do Krakowskiej Provincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Formacja wstępna braci odbywa się częściowo na Ukrainie: pierwszy rok postulatu i rok duszpasterski w czasie profesji czasowej, zaś w większości w Polsce: postulat, nowicjat, juniorat czy klerykat.

Więcej informacji o Wiceprovincji Ukrainy i Rosji można znaleźć na prowadzonej przez braci stronie internetowej – www.kapucyni.org.ua (storna wielojęzyczna – w tym również język polski).

Za: www.kapucyni.pl

500-lecie urodzin św. Franciszka Borgiasza

„Św. Franciszek Borgiasz i jego czasy (1510-1572). Polityka, religia i kultura w epoce nowożytnej”. Pod takim hasłem w Walencji trwa międzynarodowy kongres z okazji jubileuszu 500-lecia urodzin trzeciego generała jezuitów (www.uch.ceu.es/principal/congresos). Kongres, który odbywa się w pałacu Colomina w Walencji, został zorganizowany przez Uniwersytet CEU Cardenal Herrera oraz Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC).

Zgromadził licznych ekspertów pochodzących z uniwersytetów amerykańskich, angielskich, włoskich i hiszpańskich. Zajmą się oni m. in. Tematami: „Hiszpańscy biskupi w czasach św. Franciszka Borgiasza”, „Horyzonty polityki walencjańskiej w wieku Franciszka Borgiasza”, „Św. Franciszek Borgiasz i Towarzystwo Jezusowe w ewangelizacji Nowego Świata” oraz „Hiszpańscy jezuita

w Rzymie za generalatu Franciszka Borgiasza”. Uczestnicy podejmą też kwestie związane ze sztuką, kulturą, inkwizycją oraz historią Towarzystwa Jezusowego w XVI w.

Franciszek Borgiasz urodził się w roku 1510 w Walencji jako pierworodny syn księcia Gandii. Otrzymał staranne wykształcenie i zajmował wysokie stanowiska w królestwie, m. in. wicekróla Katalonii. Po śmierci ojca w roku 1543 Franciszek zrzekł się godności wicekróla, opuścił Katalonię i objął zarząd dziedzicznego księstwa Gandii. Tu starał się usilnie o podniesienie dobrobytu, moralności i oświaty poddanych. W 1548 r. złożył śluby zakonne w Towarzystwie

Jezusowym. Franciszek Borgiasz był trzecim generałem jezuitów przez siedem lat. Dokonał rewizji reguły Towarzystwa, rozszerzył jego misję na Indie i Amerykę, dbał z wielką troską o wzrost młodego zakonu. M. Raczkiewicz CSsR, Madryt
Za: Radio watykańskie

Sudan: nowa jezuicka uczelnia rolnicza

Wydział rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich zainaugurował jezuicki uniwersytet w Sudanie. Jego siedzibą jest miasto Wau w południowej części kraju. Instytucja ma zarówno prowadzić prace badawcze w dziedzinie wydajności rolnictwa, jak i udzielać specjalistycznych porad okolicznym rolnikom. Uczelnia agrotechniczna jest kolejną inicjatywą edukacyjną jezuitów w Sudanie.

To już trzeci wydział tamtejszego uniwersytetu katolickiego. Po otwarciu wydziału nauk humanistycznych i społecznych w Jubie dostrzeżono pilną potrzebę kształcenia Sudańczyków w kierunkach technicznych. W Wau jako drugi powstał wydział informatyki. Katolicki uniwersytet liczy na pomoc międzynarodową, by dokończyć rekrutację personelu i skompletować specjalistyczne wyposażenie. Za: Radio watykańskie

Witryna tygodnia

Zdradzony pontyfikat?

Jan Paweł II i Benedykt XVI w kwietniowym numerze 'W drodze'

Piąta rocznica śmierci Jana Pawła II to oczywista okazja do podsumowań: co w nas zostało po wielkich narodowych rekolacjach, po ewidentnym czasie łaski, jakim była śmierć w wigilię Niedzieli Miłosierdzia i pogrzeb Papieża-Polaka. Dla jezuita o. Dariusza Kowalczyka Europa jest głucha na papieskie prorocтва o ekspansji cywilizacji śmierci. - Mam nadzieję, że gdy Europa spostrzeże, że zdążyła ku samounicestwieniu, powróci do myśli Jana Pawła II - mówi zakonnik.

Szymon Hołownia, człowiek mediów, zrywa się na akcyjność, naskórkowość przedsięwzięć papieskich” „Kluczem są ludzie. To w nich najpierw musi się obudzić głód, muszą powstać pytania, a dopiero później można mieć dla nich propozycje. (...) U nas jest ciągle na odwrót. Udzielamy odpowiedzi na pytania, których nikt nie stawia”.

A jak jest teraz, za pontyfikatu Benedykta XVI? Czytamy w miesięczniku o papieżu-teologu. Sebastian Duda pisze, jak papież

stara się przybliżyć teologię zwyczajnym katolikom, gdzie widzi nadzieje i zagrożenia.

O tym, jak Ojciec Święty intensywnie pracuje nad przywróceniem jedności chrześcijan, rozprawia z koleją Grzegorz Górny, przywołując przykłady lefebrystów, prawosławnych i anglikanów, których papież zaprasza do pełnego pojednania się z Kościołem. Jarosław Makowski skupia się natomiast na nauczaniu społecznym Benedykta XVI.

Opowiadanie Jana Grzegorzczaka o dalszych losach księdza Grosera, jak zwykle barwne i bliskie życia, można potraktować jako odpoczynek po pracy intelektualnej nad sprawami papieskimi i przed zagłębieniem się w kolejny nietławy temat: współczesne polskie kaznodziejstwo. Został potraktowany niesztampowo. Autorzy artykułów biorą na warsztat takie obiegowe sformułowania z ambony jak: „Przyjmijmy Boże zaproszenie na wejście w przestrzeń tajemnicy Eucharystii”, „Przepróśmy Boga, że nie zajmował pierwszego miejsca w naszym życiu”, „Otwórzmy nasze serca na mądrość Jezusa”, „Naśladujmy Maryję w

jej postawie zgody na Boże plany”, „Niechaj Boża łaska przeniknie na nowo nasze życie” i „Zbliźmy się do tajemnicy Trójcy i zanurzymy się w jej miłości”.

W numerze znajdziemy jeszcze obszerną recenzję powieści Jerzego Sosnowskiego „Instalacja Idziego”. Artur Madaliński widzi w niej wart uwagi, wykraczający poza schematyczne ramy publicystyki pejzaż katolicyzmu polskiego. O. Michał Ziolo

dopełnia literacką część numeru: w swoim cyklu „Z teki księdza Baki” dalej wyławia perły z biografii różnych postaci literatury.

Dwaj felietoniści: Marek Magierowski i o. Dariusz Kowalczyk odnoszą się do słynnego wyroku sądu na „Gościa Niedzielnego”, pouczającego ludzi Kościoła co to jest „język miłości”. O. Jan Góra wyznaje, że na rekolekcjach dla kleryków w Pelplinie zapalał żądzą. Do

czego? O tym w jego felietonie. Wielkanocne Ewangelie zainspirowały do refleksji dominikańskich braci: Macieja Biskupa, Jarosława Głodka, Krzysztofa Popławskiego, Macieja Roszkowskiego i siostrę Agnieszkę Olszak. Niech ich słowa pobudzą w czytelnikach głód Słowa Bożego. A o głodzie Eucharystii można poczytać w stałej rubryce o. Jacka Salija. Za: www.dominikanie.pl

Refleksja tygodnia

„To jest życie wieczne, aby znali Ciebie...”

Refleksja nad treścią homilii Benedykta XVI wygłoszonej w czasie wielkoczwartkowej liturgii w Bazylice św. Jana na Lateranie

W Wielki Czwartek, 1 kwietnia 2010 r., o godz. 17. 30 Benedykt XVI odprawił Mszę Św. Wieczerzy Pańskiej w Bazylice św. Jana na Lateranie. Homilia papieska, można powiedzieć, miała akcent salwatoriański. Papież nawiązał w niej do Modlitwy Arcykapłańskiej Jezusa. Z jej obfitości wybrał trzy słowa, przez które pragnął wprowadzić zgromadzonych wiernych w tajemnicę Wielkiego Czwartku. Benedykt XVI rozpoczął od drogich każdemu salwatorianinowi słów J 17, 3.

Pierwsza część homilii była poświęcona rozważaniu słów Ewangelii św. Jana: „A to jest życie wieczne, aby znali Ciebie, jedyne prawdziwego Boga i Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa” (J 17, 3), z których wyrasta nasze zgromadzenie zakonne. Założyciel, o. Franciszek Maria od Krzyża Jordan, poruszony tymi słowami dał nam nakaz i posłannictwo, aby nie spocząć w zadowoleniu, aż wszyscy ludzie poznają i pokochają Jezusa i będą mu służyli jako swemu Zbawicielowi (por. art. 103 Konstytucji Towarzystwa Boskiego Zbawiciela).

Rozpoczynając refleksję Papież zauważył, że każdy człowiek pragnie życia prawdziwego, pełnego, wartościowego, które dawałoby mu radość. Z tą tęsknotą za życiem jest związany opór wobec śmierci, która jest nieunikniona. Przypominając to Biskup Rzymu zwrócił uwagę, że mówiąc o życiu wiecznym Jezus nie myśli jedynie o życiu, które następuje po śmierci, ale o życiu, które rozpoczyna się już tu na tym świecie. Gdy Jezus mówi o życiu wiecznym, ma na myśli życie autentyczne, życie prawdziwe, życie w pełni przeżywane już tu na tym świecie.

Odpowiadając na postawione przez siebie pytanie o to, czym jest życie wieczne, którego śmierć nie może zniszczyć, oraz

jak to życie wieczne osiągnąć, papież wskazał na słowa Jezusa z Jego Modlitwy Arcykapłańskiej: „To jest życie wieczne, aby znali Ciebie – Boże – i Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa”. Odkrywamy „ku naszemu zaskoczeniu”, jak zaznaczył Benedykt XVI, że życie jest związane z poznaniem, że życie jest relacją. Nikt nie ma życia sam z siebie i dla samego siebie. Życie mamy od kogoś innego i w relacji do kogoś innego. Jeśli jest to relacja w prawdzie i miłości, relacja dawania i otrzymywania, taka relacja daje pełnię życia i czyni go pięknym. Papież podkreślił znaczenie relacji z Jezusem, który jest Życiem, która to relacja owocuje życiem wiecznym w nas.

Następca św. Piotra powołał się na zawartą w filozofii greckiej ideę, że człowiek może odnaleźć życie, jeśli zwiąże się z czymś, co jest niezniszczalne – z prawdą, która jest wieczna. Zaznaczył jednak, że jedynie wówczas, jeśli prawda jest Osobą, może nas przeprowadzić przez noc śmierci. Dlatego pragniemy przyłgnąć do Boga, do Jezusa Chrystusa, do Zmartwychwstałego. W ten sposób zostaniemy przez Niego doprowadzeni do Życia. W tej relacji żyjemy również przekraczając próg śmierci, ponieważ nie opuści nas Ten, który sam jest Życiem.

Na kanwie słów J 17, 3 Biskup Rzymu podkreślił, że poznanie Boga staje się życiem wiecznym. Oczywiście nie chodzi tu o poznanie czy wiedzę jedynie zewnętrzną. „Poznać” bowiem w języku Pisma Świętego oznacza „stać się wewnętrznie jednością z kimś innym”. Poznanie Boga bądź poznanie Chrystusa oznacza również umiłowanie Go, wejście w jedność z Nim na mocy poznania i miłowania. Nasze życie stanie się autentyczne, prawdziwe i wieczne, jeśli poznamy Tego, który jest źródłem wszelkiego bytu i wszelkiego życia.

Kończąc część rozważania dotyczącą słów „A to jest życie wieczne...” Benedykt XVI zachęcał: „słowo Jezusa staje się dla nas zaproszeniem: stańmy się przyjaciółmi Jezusa, starajmy się poznać Go jeszcze lepiej! Pozostawajmy w dialogu z Nim! Uczmy się od Niego życia prawego, stańmy się Jego świadkami! Stańmy się więc osobami, które miłują i działajmy w sposób słuszny. Żyjmy prawdziwie!”

Dalsza część papieskiej refleksji w czasie homilii tegorocznej Mszy Św. Wieczerzy Pańskiej związana była z powtarzającymi się w Modlitwie Arcykapłańskiej słowami Jezusa dotyczącymi objawienia imienia Bożego uczniom (J 17, 6.20), poprzez co Bóg wchodzi w relację z człowiekiem. Nieskończony Bóg objawiając swoje imię staje się jednym z nas, staje się obecnym wśród nas i dla nas; jest Bogiem z nami. Objawiając swoje imię, a później stając się Człowiekiem, Bóg może być przez nas przyzywany i staje się bliski, widzialny. Pozostając wiecznym i nieskończonym jest jedynym z nas. Jest Bogiem, który daje się poznać, który kocha i Bogiem, którego możemy poznawać i miłować.

W ostatniej części homilii Benedykt XVI zatrzymał się przy słowach prośby Jezusa o jedność uczniów, i to zarówno tych zgromadzonych wokół Niego w Wieczerniku, jak i wszystkich, którzy uwierzą w Niego dzięki posłudze Apostołów i ich następców. Jezus dwukrotnie prosi w swojej modlitwie, aby owa jedność doprowadziła do tego, by świat uwierzył. Swoje wielkoczwartkowe rozważanie w Papież zakończył modlitwą: „Panie, daj nam wiarę w Ciebie, który stanowią jedno z Ojcem w Duchu Świętym. Spraw, byśmy żyli w Twojej miłości i w ten sposób stali się jedno tak, jak Ty stanowią jedno z Ojcem, aby świat uwierzył”. PSz Za: www.salwatorianie.pl

SP. O. JÓZEF JONIEC (1959-2010) SP

Wśród zaproszonych gości prezydenckiego samolotu, który rozbił się pod Smoleńskiem, był nasz współbrat, pijar, śp. o. Józef Joniec, Prezes Stowarzyszenia Parafiada św. Józefa Kalasancjusza w Warszawie. Uczestnictwo o. Józefa w oficjalnej delegacji państwowej na uroczystościach w lesie katyńskim było ze strony śp. Pana Prezydenta wyrazem uznania dla działalności Stowarzyszenia na rzecz upamiętnienia tragedii mordu polskich oficerów w Katyniu, działalności wyrażonej zwłaszcza w programie edukacyjnym "Ocalić od zapomnienia". Wyrokiem Opatrzności Bożej przychodzi nam dzisiaj ocalać od zapomnienia - wraz z innymi ofiarami katastrofy samolotowej - także postać naszego Współbrata o. Józefa Jońca.

O. Józef Joniec urodził się 12 października 1959 r. w Laskowej k/Limanowej. Pierwszą profesję zakonną w Zakonie Pijarów złożył 16 sierpnia 1977 r. przyjmując za patrona św. Krzysztofa. W dniu 18 maja 1985 r., z rąk ks. bp. Władysława Miziołka przyjął święcenia kapłańskie. W bieżącym roku miał obchodzić jubileusz 25-lecia święceń. Po otrzymaniu święceń podjął posługę w Krakowie, Hebdowie i - od 1990 r. - w Warszawie, gdzie był w różnych okresach m.in. duszpasterzem, katechetą, wizytatorem katechetycznym, proboszczem Parafii, rektorem Kolegium, a nade wszystko inicjatorem, współzałożycielem, propagatorem i długoletnim prezesem Stowarzyszenia Parafiada św. Józefa Kalasancjusza. W przesłanie parafiadowe - wychowania młodego pokolenia poprzez wiarę, kulturę i sport - głęboko wierzył i uznać je należy za wyjątkowe dzieło jego życia.

Za niezliczoną ilość spotkań, wiele inicjatyw, kursów i programów, setki obozów parafiadowych, ponad dwadzie-

ścia Międzynarodowych Finałów Parafiadowych wdzięczne mu będzie szerokie grono osób z Polski i z zagranicy: dzieci, młodzież, wychowawcy, nauczyciele, sportowcy, ludzie kultury. Był osobą całkowicie pochłoniętą promowaniu idei parafiadowej. Pozostaje nam wszystkim mieć nadzieję, że siły, jakie jej poświęcił i dobro, jakie wzbudził w sercach wielu osób, będą rękojmią Jego zbawienia. W poniedziałek, 12 kwietnia o godz. 9.00 w Sanktuarium Matki Bożej Nauczycielki Młodzieży odprawiona zostanie Msza św. w intencji o. Józefa, na którą szczególnie zaproszone są osoby związane ze Stowarzyszeniem Parafiada i realizowanymi przez Stowarzyszenie programami. Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie!
Za www.pijarzy.pl

SP. BR. STANISŁAW BRUC (1927-2010) MIC

W godzinach wieczornych 8 kwietnia odszedł do wieczności rezydent domu zakonnego w Licheniu Starym br. Stanisław Bruc MIC, w wieku 83 lat życia i 59 lat profesji zakonnej.

Stanisław Bruc urodził się 31 III 1927 r. w Jarocinie k. Płońska. W 1945 r. ukończył szkołę powszechną w Sarbiewie. Pięć lat później zgłosił się do Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia NMP jako kandydat na brata. Pierwsze śluby złożył 8 XII 1951 r. (Skórzec k. Siedlec), a wieczyste - 8 XII 1955 r. (Gietrzwałd). W

latach 1951-1961 pełnił obowiązki opiekuna gospodarstwa klasztorne w Skórcu, w latach 1961-1968 podobne zajęcia pełnił w Górze Kalwarii, a od 1968 do 1983 r. opiekował się ojcem oraz niepełnosprawnym bratem w Strachówku k. Płońska, pozostając członkiem domu zakonnego w Górze Kalwarii. W latach 1984-1997 ponownie objął pieczę nad skórzeckim gospodarstwem. Od roku 1997 przebywał w Puszczy Mariańskiej, gdzie w miarę swoich możliwości niósł pomoc jako zakrystian oraz ogrodnik. W roku 2009 stan zdrowia spowodował dłuższy pobyt w

szpitalu w Żyrardowie, skąd przeniesiony został do hospicjum w Licheniu. Śp. br. Stanisław odznaczał się duchem modlitwy i ogromnej pracowitości. Jego gorliwość oraz pogodę ducha wspominają całe pokolenia mariańskich nowicjuszy, którzy pod jego opieką pracowali w klasztornym gospodarstwie w Skórcu.

Uroczystości pogrzebowe odbędą się we wtorek 13 IV 2010 r. w kościele parafialnym św. Doroty w Licheniu Starym. Msza św. żałobna zostanie odprawiona o godz. 12.00. Requiescat in pace!

SP. BR. STANISŁAW BEDNARZ (1962-2010) MIC

8 kwietnia odszedł do Pana nagle - z powodu ataku serca - br. Stanisław Bednarz MIC w wieku 48 lat życia i 21 lat profesji zakonnej.

Stanisław Bednarz urodził się 15 VI 1962 r. w Jeżowie k. Rzeszowa. Po ukończeniu liceum ogólnokształcącego w Sokołowie Małopolskim i odbyciu służby wojskowej w Przemyślu zajmował się pracą w rodzinnym gospodarstwie rolnym. W 1988 r. wstąpił do Zgromadzenia Księży

Marianów Niepokalanego Poczęcia NMP. Pierwszą profesję złożył 8 IX 1989 r. (Skórzec k. Siedlec), a wieczystą - 26 VIII 1993 r. (Sulejówkę). Przez długie lata pracował jako kierownik ojca prowincjała oraz ekonom w domu prowincjalnym w Warszawie na Stegnach. Od roku 2005 do dnia swojej śmierci sprawował funkcję ekonomy w domu seminarijnym w Lublinie. Miejszem nagłej śmierci br. Stanisława był jego dom rodzinny, w którym przebywał na krótkim odpoczynku.

Zmarły odznaczał się dużą skromnością, cichością, pracowitością oraz duchem modlitwy.

Data pogrzebu - ze względu na prace przy budowie grobowca na nowej kwaterze mariańskiej cmentarza parafialnego przy ul. Unickiej w Lublinie - będzie podana w późniejszym czasie. Requiescat in pace!